

www.yuksekkayalawoffice.com

www.yuksekkayalawoffice.com

[Yargıtay Ceza Genel Kurulu](#)'nun 2013/9-841 E., 2014/513 K. sayılı kararı ile ilan ettiği görüşe göre;

Mahkemelerin devamlı suretle ve sabit aralıklarla önleme araması kararı vermesinin doğru olmadığı, bu hususun başta [Anayasa](#) olmak üzere birçok hukuk kuralına aykırılık oluşturduğu, bu tip kararların “önleme araması” kararı olduğu, bu nedenle de “adli arama” kararı olarak kullanamayacağı, önleme araması kararına göre yapılacak aramada bir [suç](#) şüphesinin bulunmadığı ve bu tip arama kararının bir [suç](#) şüphesini kapsamadığı, [suç](#) şüphesine bağlı hallerde adli arama kararı alınması gerektiği, önleme araması kararına dayanılarak elde edilen [suç](#) eşyasından dolayı da ceza verilemeyeceği zira ancak “adli arama” kararına suretiyle yapılan aramanın “hukuki” olabileceği belirtilmiştir.

Belirtilen bu karardaki görüş [Yargıtay](#) 20. Ceza Dairesi tarafından kabul edilerek, 2015/567 E., 2015/489 K. sayılı kararda, [suç](#) şüphesi olan durumlarda, olaya uygun bir adli arama kararının alınmasını, aksi takdirde yapılacak aramada elde edilen [suç](#) eşyalarının “hukuka aykırı delil” olarak değerlendirilmesi gerekeceği ve bu nedenle de ceza verilemeyeceği belirtilmiştir.

www.yuksekkayalawoffice.com

www.yuksekkayalawoffice.com

Özellikle “uyuşturucu ticareti” [suç](#)larında, kolluk devamlı suretle “önleme araması” kararı kullanmaktadır. Kullanılan bu kararlar, oluşan olaylardan çok önce alınmış ve matbu kararlardır. Hatta uygulamada, kolluk kuvvetleri kararı hiç görmemekte, eğer bir [suç](#) unsuruna rastlanılırsa, rutin olarak alınan karar araştırılıp ortaya çıkarılarak dosyaya eklenmektedir. Daha da vahimi, yapılan önleme araması sırasında karar talep edildiğinde, karar gösterilmemekte, daha sonra gösterileceği belirtilerek arama yapılmaktadır.

[Yargıtay](#)'ın bu görüşü bazı hukukçular tarafından eleştirilmiş ise de, kanaatimizce yapılan eleştirilerin hiçbir hukuki boyutu bulunmamaktadır. Bazı görüş sahipleri, kolluğun “üst arama” yetkisi içerisinde bu hususu değerlendirerek, üst arama yapabilen kolluğun, arama yapabilme hakkının “doğrudan” bulunduğunu belirtmişlerdir. Bu hiçbir şekilde kabul edilemez bir görüş olup, böyle bir mantığa göre, kolluğun üst arama hakkı kanunda ve yönetmeliklerde düzenlenmişken, ayrıca aramaya ilişkin yapılan düzenlemeler de “hiçbir değer taşımayan” düzenlemelerdir!! Kanun koyucu da bu görüş çerçevesinde hareket etse idi, o zaman aramaya ilişkin hukuki düzenlemeleri hiçbir şekilde yapmaz idi.

Kanaatimizce, Yüksek [Yargıtay](#)'ın bu görüşü çok yerinde bir görüştür. Zira, **“zehirli ağacın meyvesi de zehirlidir”** kuralı gereği, “adli arama” kararı olmadan yapılan aramalara dayalı olarak “adli işlem” yapmak, hukuki değildir. Kolluk; önleme araması sırasında “idari” bir görevi yerine getirir iken, adli sonuç doğuracak bir işlem yapması, hukuken kabul edilemezdir.

Eğer, bir [suç](#) şüphesi var ise derhal savcılık haberdar edilmeli, buna bağlı olarak gözaltı kararı alınarak, diğer yandan “adli arama” kararı için mahkemeye başvurulmalı ve adli arama kararı getirilmeden, araç veya konut aranmamalıdır. Aksi takdirde, elde edilen [suç](#) unsuru (uyuşturucu, silah vs.) yönünden mahkemelerce ceza vermemek gerekir.

YÜKSEKKAYA LAW OFFICE